

fastsat Aaremaal. Dette kunde jo ogsaa nærmere drøftes i et Udvalg. Jeg skal da paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, eventuelt i et Udvalg.

Formanden: Af Hensyn til det Fællesmøde, der efter Mødet skal holdes i Folketinget Kl. 3, kan vi i indeværende Møde ikke fortsætte længere end en halv Time. Jeg gør opmærksom paa dette for at henstille, om efterfølgende Talere muligvis vil hidrage til, at denne Behandling af den foreliggende Sag kunde tilendebringes i dette Møde.

Oluf Jensen: Jeg skal med Glæde rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og fatte mig i Korthed. Det kan jeg saa meget mere, som den ærede foregaaende Taler (Kragh) har talt ret udforligt.

Jeg vil gerne begynde med det, den ærede foregaaende Taler sluttede med. Han sagde, at han ikke i Lovforslaget har fundet nogen Revisionsbestemmelse. Jeg vil tillade mig at fremhæve, at under Hensyn til de mange andre gode Bestemmelser, som den ærede foregaaende Taler nævnedes ved dette Lovforslag, er det netop godt, at der ingen Revisionsbestemmelse findes i Loven. Vi har virkelig i de Love, vi har faaet i de senere Aar, Revisionsbestemmelser nok. Nu har denne Lov været givet i 1888, 1892, 1900 og 1901, og jeg synes virkelig, at vi maa have indhentet tilstrækkelige Erfaringer til, at vi nu ganske roligt kan give denne Lov uden Revisionsbestemmelse.

Jeg skal blot tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende enkelte Paragraffer, idet jeg skal indskrænke mig saa meget som muligt.

I § 2 bliver Oversundhedskommissionen, som den hed tidligere, kaldt Overepidemikkommissionen. Jeg tror ikke, det er videre heldigt, idet Benævnelsen Oversundhedskommissionen er bibeholdt i Tuberkuloseloven. Jeg tror ikke, at man ude i Landet vil forstaa, at det, man i den ene Lov kalder Oversundhedskommissionen, er det, som man i den anden Lov kalder Overepidemikkommissionen. Jeg tror, man skal benytte den samme Benævnelse i to saa nær beslægtede Love.

Lovforslaget skelner, som det ogsaa er blevet sagt før, som hidtil mellem dem, der skal underkastes offentlig Behandling, de epidemiske Sygdomme, og dem, der i visse Tilfælde kan underkastes vederlags-

fri Behandling. Blandt de første Sygdomme er, hvad jeg synes er heldigt, føjet Spedalskhed til, og blandt de vederlagsfrit behandlede er tilføjet den akutte Børnelammelse. Det er to saa slemme Sygdomme, at man maa indrømme, at de ogsaa hører hjemme paa denne Plads, og jeg hilser med Glæde, at de er optagne paa denne Lov.

Saa er der en Ting i § 17, som jeg gerne vil omtale. Der staar, at Epidemikkommissionen kan paabyde Desinfektion af Lokaler, en Bestemmelse, der ogsaa har staaet i de tidligere Love, men i Virkeligheden er det saaledes, at en saadan Desinfektion foretages og efter min Mening ogsaa bør foretages efter alle disse Sygdomme. Jeg synes derfor, at dette „kan“ burde gaa ud, det bør være en Pligt, at der skal foretages Desinfektion efter disse Sygdomme. Det er blot at besværliggøre hele Apparatet, naar der først skal tages Bestemmelse af Epidemikkommissionen, der igen overlader det til Distriktslægen, og der skal bedes om Attester og Regninger. Det er et saa stort Omsvøb, at jeg synes, at det altid burde være en Pligt, at Desinfektion efter den Slags Sygdomme skal finde Sted.

Den ærede foregaaende Taler berørte ogsaa Bestemmelsen i § 17, 2det Stykke, om Afløbsforholdene. Den er jeg ogsaa lidt betænkelig ved. Der bør i hvert Fald vistnok ske nogle Ændringer, saa at Bestemmelsen ikke bliver saa vidtgaende, som den nu er. Det kan jo andrage store Bekostninger for det offentlige, hvis Epidemikkommissionen træffer saadanne Foranstaltninger, og det er dog lidt vel meget, at det offentlige skal komme til at betale for Ordningen af Afløbsforhold og den Slags Ting, som det i de fleste Tilfælde burde overlades til de private selv at sørge for at holde i Orden.

§ 28 er den af Paragrafferne, der er mest forandret, og det er ogsaa en Paragraf, som jeg ikke er rigtig glad ved. Der er der gaaet en Bestemmelse ud, som fandtes i den gamle Lov, om, at de paa-gældende Patienter skulde indlægges paa bestemte kommunale Sygehuse eller Epidemisygehuse, i det Distrikt, Amtsdistrikt eller den By, hvor Patienten havde sin Bopæl. Denne Forandring kan faa en Del Følger omkring i Landet, idet ikke alle Sygehuse omfatter baade By og Land, nogle er rent købstadkommunale og nogle rent amtskommunale og nogle fælles Sygehuse for Amt og Købstad. Efter denne Lov kan man indlægge sine Patienter paa